

ಜತೆ ಬಂದು ಕ್ಷಣ ಮಲಗಿದನೇ ಅನ್ವಿ ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲು ಭರಯವಾಗಿ ಬೇರೇನೇನೋ ನೇನೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ. ಎಂದೇ ಒಮ್ಮೆ ತೈನಿನಲ್ಲಿ ಮೃಗ ಮೈತಾಗಿ ಕೂತು ಕಾಲಿನಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ಸ್ವಿವೋಲ್ಸೋ ಸುಂದರಿ, ಎಡಗೈ ಆಡಿ ಘಾಜೀಲ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬುಳುಬುಳು ಮರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕೆಯವ ಗೊಳಿಸಿನಾಥ; ದೀವಿಗೆಯ ಬ್ರಿಜ್ಜು; ಘ್ರಾಕ್ಷರಿಗೆ ಹೊಗುವಾಗ ಇದಿರಾವ ಕ್ಷರವಾನೆಯತ್ತ ನಡೆಯುವ ನೂರಾರು ಬಿಡಕಲು ದನಗಳು; ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕ್ಲೂಸ್ ಮೇಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಸುನಂದೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಮುಂಬೈಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಸುದ್ದಿ... ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಲ್ಲೋ ಅಲೆದು ಎಲ್ಲೋ ಹತ್ತಿ ಕೂತು ಮತ್ತೆ ಇಳಿದು ಕೊನೆಗೆ ರೇವತಿಯ ಬಿಳಿಚದ ಬತ್ತಲು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಬಿಟ್ಟು. ಸಾಷ್ಟನೆ ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಆಚೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಲು ಸಾಲು ವಾಹನಗಳು.

ಆಗಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಮಾನ ಏಳತೊಡಿತು. ರೇವತಿ ಬಿಸಿರಾದ್ದು ತಣ್ಣಿಂದ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ? ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಳಿ ಅದರ ನಂತರವೂ ಸಹಜವಾಗೇ ಇದ್ದಳು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಇರಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಗರ್ಭಧಾರಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಬಹುದು. ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ತಾಳೆಗ್ಗೆಟ್ಟಿ ಹೋಯಿತು. ಈಗಲೇ ರೇವತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಬಿಡಬೇಕ್ಕಿಸಿತು. ಮಂಚದ ಬಳಿ ಬಂದ. ಅವಳು ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಜೊಂಪು ಹತ್ತಿದೆಯೇನೋ. ಅವಳಿನಾದರೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇ? ಪ್ರಾಯಶಃ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥಂದ್ಲ ಕೇಳುವದಾದರೂ ಏನಂತ? ಮರಳಿ ಸ್ವಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತೆ. ಏನನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವಿತವಾಗುತ್ತವೆನ್ನಿ, ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ಯಮುನಾಕ್ಷಯ ಮನಸ್ಸು ತೊಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನೆವಾದ ಹಾಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಢೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು. ಬರೀ ಜಮಾ ಖಿಚ್ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲೇ ಜೀವನ ಸ್ವಲ್ಪಿಸಿಹೋಯಿತು.

ತಾನು ಮೂರು ವರ್ವದವನಿರುವಾಗಲೇ ಅಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಮನೆಯ ಶಿನನ ಜೊತೆ ಓಡಿ ಹೋದಳಂತೆ. ಆದಾದ ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ಮುಡೆಂತ್ಯಾರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾರಿಕೊಂಡನಂತೆ. ಅನಂತರ ದೀವಿಗೆ ಕರೆತಂದವರು ಯಮುನಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ. ಯಮುನಾಕ್ಷ ಅಮ್ಮನ ಖಾಸಾ ಆಕ್ಷ. (ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಆಕ್ಷ ತಂಗಿಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಬಂದೇ ಸಲ ಕುಮಟೆಯಲ್ಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಭಾರೀ ಗೊಜಿ ಗದ್ದಲವಂತೆ. ಹೊಡೆದ ಗನಾರ್ಲಾಗಿಗಂತೂ ಲೆಕ್ಕೆವೇ ಇಳಿವಂತ...) ಮುಂದೆ ತಾನು ಬಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ದೀವಿಗೆಯಲ್ಲೇ. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನನ್ನು ಹೋಸ್ಟಿಯ ಮಗುವಿನಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಸದಾ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿಲೇ ಇದ್ದವರು.

ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಯಮುನಾಕ್ಷನ ಕ್ಕೆಮೇಲು. ಅದೊಂದು ಗಟ್ಟಿ ದೇಹದವಳು. ಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಲಿವು ರಟ್ಟಿಗಳು, ಹೋಳ್ಳಿಗಳಿರದೂ ಅರಳಕೊಂಡ ಚಪ್ಪಟೆ ಮೂಗು. ಒತ್ತೊತ್ತಿ ಬಳಿದ ಕೊಂಚ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು. ಅವಕು ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿತಾಗ ಕೂದಲು ಕೆದರಿದರೆ ಧೇಯ ಯಕ್ಕಾಗಾನದ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತೆ ಮೇರುವಳು. ಹಾಗಂತ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಬೀಚು ದೇಹದವ. ಕೂದಲು ಅರೆಬರೆ ಬೆಳ್ಗಾಗಿದ್ದವು. ಪೈಟಾಮ ಬಿಳಿಯ ಅಂಗಿ ತೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಮುನಾಕ್ಷನಿಗೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಬೇಕಿರಲ್ಲಿ. ಸಣ್ಣ ನೇವ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಿದಿಸಿ ಮಾಡುವಳು. ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಏನಾದರೂ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಿರಂತೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಯುದ್ಧ ಶುರು. ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದರೆ ಬೇಗ